

رحیم عفیفی

میزد گاهنبار

میزد که در فرهنگ‌های فارسی^۱ بمعنی مجلس شراب و عشرت و مهمانی آمده در نوشته‌های پهلوی بمعنی نذر و خیرات یا ولیمه غیر مایعی است که در مراسم مذهبی داده میشده است. گاهنبارها جشن‌هایی بوده که از زمان‌های باستان در اوقات معین سال می‌گرفتند و تعداد آنها شش بوده است در نوشته‌های پهلوی هریک از گاهنبارها را به زمان پیدايش آسمان، آب، زمین، گیاه، حیوان، انسان نسبت می‌دهند و دوره هریک را پنج‌روز می‌نویسند که روز اصلی، آخرین روز این مراسم است^۲.

در روایات داراب هرمذیار آمده: خداوند آفرینش این جهان را در شش‌هنگام به انجام رسانید پس مردمان راست که در این هنگام گاهنبار کنند و آفرین‌گویند و میزد (ولیمه) سازند و خدای را ستایش کنند^۳ متن زیر که از روایات پهلوی با داتستان دینیک گرفته شده به زبان

۱- نک: فرهنگ جهانگیری ویراسته نگارنده ۲۳۴۴/۲

۲- نک: خرد اوستا پوردادود ۴۱۷

۳- نک: روایات داراب هرمذیار ۱/۴۲۶

پهلوی و خط آمدبیره است که درباره میزد گاهنبار میباشد. این متن را ارواد بامانجی ناصر وانجی دهابهار در ۱۹۱۳ میلادی با چند نسخه مقابله وبچاپ رسانیده واینک تکارنده آنرا به فارسی برگردانیده است. واژه‌هایی که نیاز به شرح داشته در زیرنویس شرح آن آمده و واژه‌هایی که در [ ] آمده برای روشن شدن مطلب افزوده شده است.

* * *

۱- گاهنبار را پیدا [ست] که چون بسازید، ستائید، خورید و رادانه وبراستی دهید. اورا کرفه^۴ همچون [است] که یکهزار میش زائیده با برۀ او بهداشن^۵ ایزد اهروب^۶ به مرد پاک داده اید.

۲- چونکه خورید، چونکه سازید، چونکه دهید اوراهم همین کرفه بود.

۳- چون ده مرد به گاهنبار دارند، ازین گاهنبار تا گاهنبار دیگر هر کار و کرفه [که] از آن ده مرد^۷ یکی یکنند، همگی را چنان بهره بود همچونکه ایشان بدست خویش کرده‌اند، و چون به یکصد مرد، همچنان بود.

۴- گاهنبار را پیدا [ست] که بیش از ۵ روز چون اندرا آیند، همه دام^۸ اورمزد [که] زیر زمین [است] همچون روباه، راسو، کاکم، موش و

۴- کرفه: نواب، کارنیک.

۵- داشن: عطا، بخشش.

۶- اهروب: پاک، پرهیزگار. مفهوم چنین بنظر میرسد: در راه خدا.

۷- دام: مخلوقات.

همچنین همه دام [که] روی زمین [است] همچون آب و گیاه و گوسفند و مردم امید دارند که از مینوی گاهنبار به افزاییم.^۸ و پیداست که میزد آن میه، به [که در] گاهنبار.^۹

* * *

۱- جائی پیدا [ست] که زردشت از اورمزد پرسید که هرگز تو میزد کرده‌ای.

۲- اورمزد گفت که من کرده‌ام. چه من چون کیهان دادم یک میزد بکرم و چون من جان به کیومرث دادم یک میزد بکرم. چون تو زردشت از مادرزادی یک میزد بکرم. چون دین از من به پذیرفتی یک میزد بکرم؛

که میزد چنان سهیک^{۱۰}، که مردمان هر کار و دادستان و نیکی‌ها فراز کنند برای میزد کنندگان و مطالعات فریگانی

۳- چه پیدا [ست] که میزدی [که] برای سه مرد [باشد] به ده هزار فروهر^{۱۱} پاکان رسید.

۴- زردشت این پرسید از اورمزد که میزدی که به یزدان رسید

۸- مفهوم چنین بنظر میرسد که مخلوقات پس از پنج روز گاهنبار امبددارند که از اثر معنوی گاهنبار وضعشان خوب و با رونق شود.

۹- مفهوم چنین بنظر میرسد که میزدی که در گاهنبار داده میشود مهتر و بهتر از میزدهای دیگر است.

۱۰- سهیک: ارجمند، والا.

۱۱- فروهر یا فرهوشی: نیروهای باطنی مخلوقات.

نشان آن چه؟ .

۵- و اورمزد گفت که یک نشان آنکه [اگر] باران باید، به میزد باران بود.^{۱۲}

۶- اورا این نیز نشان که کسانی که میزد همی‌کنند [اگر] ایشان را پیش نآشتنی بوده است، اندر میزد آشتنی بکنند .

۷- اورا این نیز نشان که مرد نیک خوب شایسته که به میزد خوانده شده است... به آن میزد رسد و اورا به پذیرند و نیک دارند .

۸- و این نیز پرسید که میزد که به دیوان رسد نشان چه؟

۹- او گفت که ابو، هامون، باران، تندر خشک کند .

یکی با دیگری کو خشن^{۱۳}، گارزار در میزد کنند .

مردم بد، اندر میزد رسند، و چون چنان بود میزد به آن دیوان آمدۀ باشد .

۱۲- مفهوم جنبن است که اگر موقع باران باشد در مراسم میزد باران خواهد آمد .

۱۳- کو خشن : سبز .

متن پهلوی

- (1) MR₁ אָשֵׁם . (2) MR₁, J אָשֵׁם . (3) MR₁, J אָשֶׁר (4) MR₁, J
om. (5) MR₁ אָשְׁר . (6) MR₁, J add שׁ (7) MR₁, J add אָשְׁר
(8) MR₁, J אָשֶׁר . (9) MR₁, J add אָשְׁר . (10) MR₁ אָ (11) MR₁,
J add שׁ .

॥ ୧୦ ॥ କାନ୍ତିର ପାଦମୁଣ୍ଡର ପାଦମୁଣ୍ଡର
ପାଦମୁଣ୍ଡର ପାଦମୁଣ୍ଡର ପାଦମୁଣ୍ଡର ପାଦମୁଣ୍ଡର

(1) MR₁ **وَسَرَّ**. (2) BK om. (3) Thus BK, for **وَ** (4) MR₁
وَلِلَّهِ **أَعُزُّ** and J **وَلِلَّهِ** **أَعُزُّ** for the last 3 words. (5) MR₁, J add **وَ**.
(6) MR₁, J **وَ**. (7) MR₁ **وَ**; J **وَ**. (8) P **وَلِلَّهِ**=the weasel. (9) P **وَلِلَّهِ**=the
ermine. (10) Thus MR₁, J; BK **وَلِلَّهِ**. (11) MR₁ **وَلِلَّهِ**. (12) MR₁, J
وَلِلَّهِ. (13) MR₁, J **وَلِلَّهِ**. (14) BK **وَلِلَّهِ**. (15) MR₁, J **وَلِلَّهِ**.
(16) MR₁, J **وَلِلَّهِ** for **وَلِلَّهِ**. (17) MR₁, J **وَلِلَّهِ**.

- (1) BK לְבָנֶה (2) MR₁, J בְּנֵי (3) MR₁, J בְּנֵי (4) MR₁, J בְּנֵי. (5) MR₁ בְּנֵי; J בְּנֵי. (6) MR₁, J בְּנֵי (7) J בְּנֵי, MR₁ בְּנֵי (8) All repeat בְּנֵי (9) MR₁, J בְּנֵי (10) MR₁, J add בְּנֵי. (11) MR₁, J בְּנֵי: BK repeats בְּנֵי (12) MR₁, J om (13) MR₁, J בְּנֵי. (14) BK adds ' (15) MR₁, J בְּנֵי (16) MR₁, J בְּנֵי. (17) MR₁, J om. (18) J בְּנֵי (19) MR₁, J בְּנֵי (20) MR₁, J בְּנֵי (21) MR₁, J בְּנֵי. (22) Thus J, BK בְּנֵי; MR₁ בְּנֵי (23) J בְּנֵי. (24) MR₁, J בְּנֵי.

በለም የዚህ ማረጋገጫ በመስቀል እንደሆነ የሚያሳይ ይችላል (8) የዚህ ማረጋገጫ በመስቀል እንደሆነ የሚያሳይ ይችላል (9)

پروشکاہ علوم انسانی و مطالعات فرنگی

پرماں جامع علوم انسانی

(1) MR₁, J ~~saw~~^{saw}. (2) MR₁, J om, (3) MR₁, J ~~saw~~^{saw}. (4) J

5) J adds ' . (6) MR₁, J add 'גַּעֲבָה' so. (7) MR₁, J -גַּעֲבָה, f- גַּעֲבָה

8) MR₁, J 945 . (9) BK 1106 . (10) MR₁ 110159